TALLER DE CONTES CALDERSIANS

Jornada Pere Calders

Barcelona, 30 de novembre del 2012

IES FORAT DEL VENT CERDANYOLA DEL VALLÈS

forat

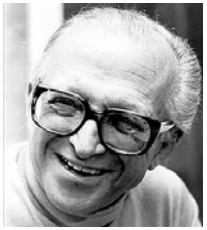

Objectius

-Treballar els contes de “Cròniques de la veritat oculta” d’una manera divertida i enriquidora.

-Visualitzar els trets característics de l’escriptura de Pere Calders a través dels contes.

-Apropar l’univers caldersià a l’alumnat.

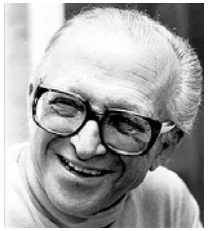

La nostra proposta contística

.Escollir tres contes de ”Cròniques de la veritat oculta”, fragmentar-los i l’alumnat els hagué d’endreçar segons els fets.

.Crear un conte d’estil caldersià de vuitanta a cent vint paraules i llegir-lo en veu alta a classe. Cada alumne va redactar tres línies fins a completar-lo tot l’alumnat.

.Recrear un dels contes llegits partint dels elements principals sense modificar: protagonistes, temps, espai.

.Exposar breument els contes treballats a l’aula i establir un petit debat sobre les sensacions que ens ha transmès des del blog llengilitcat.

.Cercar frases que ens han cridat l’atenció dins dels contes llegits.

.Crear un mural visual amb paraules que s’han après dels contes llegits i que representen per nosaltres i enganxar-lo a l’aula.

L'ESCENIFICACIÓ

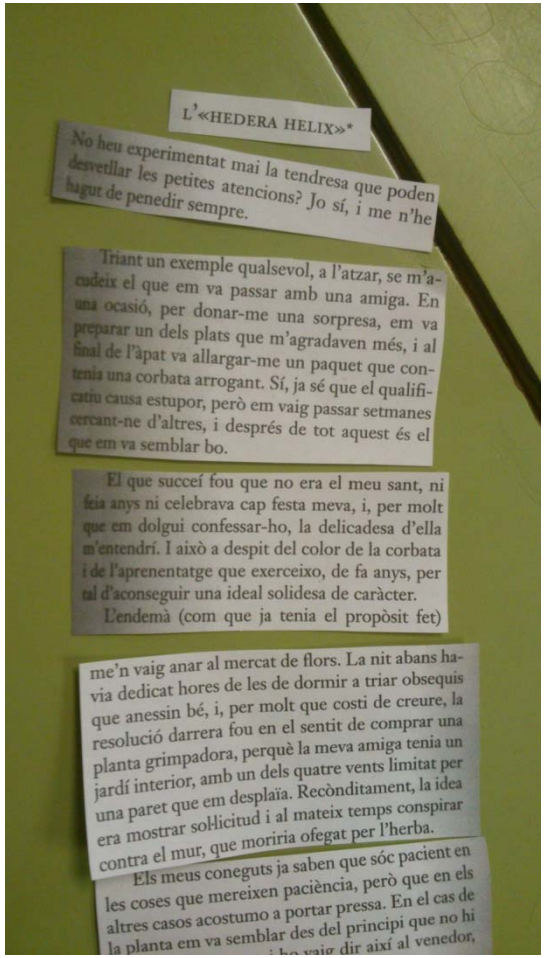

L'«HEDERA HELIX»*

No heu experimentat mai la tendresa que poden desvetllar les petites atencions? Jo sí, i me n'he hagut de penedir sempre.

Triant un exemple qualsevol, a l'atzar, se m'acudeix el que em va passar amb una amiga. En una ocasió, per donar-me una sorpresa, em va preparar un dels plats que m'agradaven més, i al final de l'àpat va allargar-me un paquet que contenia una corbata arrogant. Sí, ja sé que el qualificatiu causa estupor, però em vaig passar setmanes cercant-ne d'altres, i després de tot aquest és el que em va semblar bo.

El que succeí fou que no era el meu sant, ni feia anys ni celebrava cap festa meva, i, per molt que em dolgui confessar-ho, la delicadesa d'ella m'entendrí. I això a despit del color de la corbata i de l'aprenentatge que exerceixo, de fa anys, per tal d'aconseguir una ideal solidesa de caràcter.

L'endemà (com que ja tenia el propòsit fet) me'n vaig anar al mercat de flors. La nit abans havia dedicat hores de les de dormir a triar obsequis que anessin bé, i, per molt que costi de creure, la resolució darrera fou en el sentit de comprar una planta grimpadora, perquè la meva amiga tenia un jardí interior, amb un dels quatre vents limitat per una paret que em desplaïa. Recònditament, la idea era mostrar sol·licitud i al mateix temps conspirar contra el mur, que moriria ofegat per l'herba.

Els meus coneguts ja saben que sóc pacient en les coses que mereixen paciència, però que en els altres casos acostumo a portar pressa. En el cas de la planta em va semblar des del principi que no hi

Els tres contes

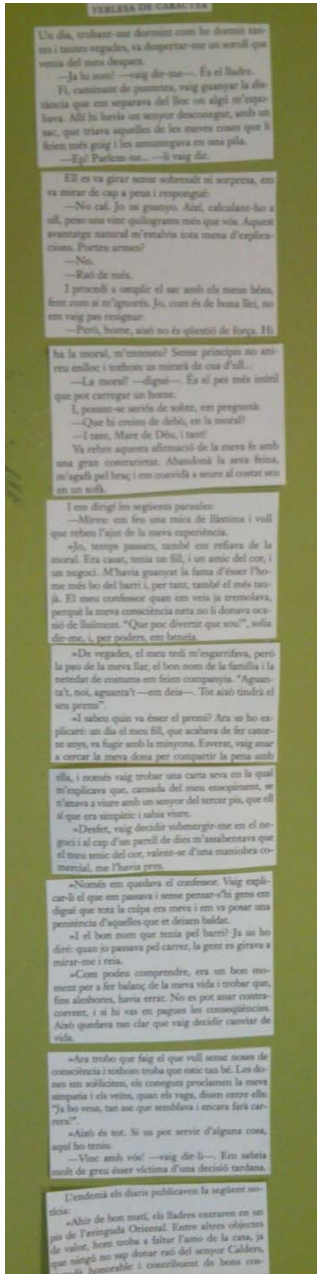

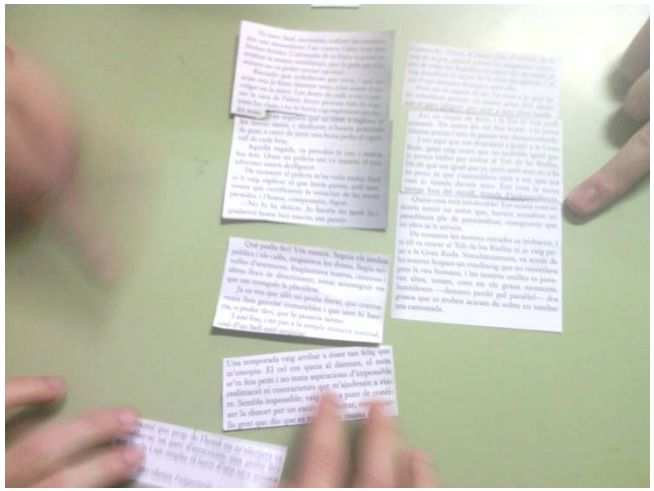

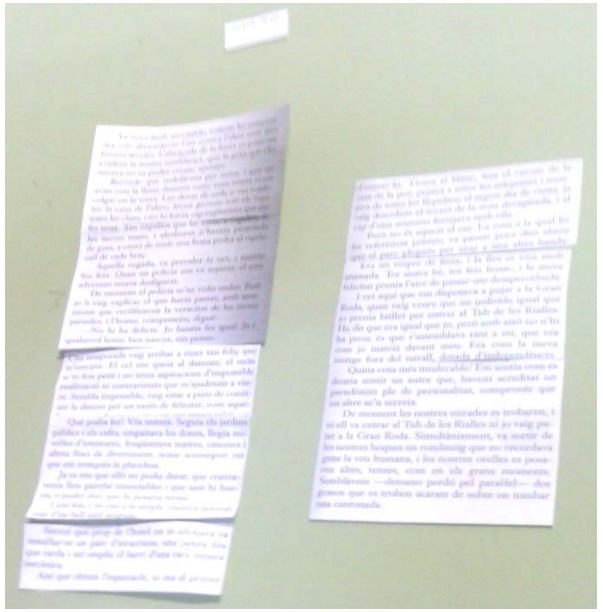

ELS CAL·LIGRAMES

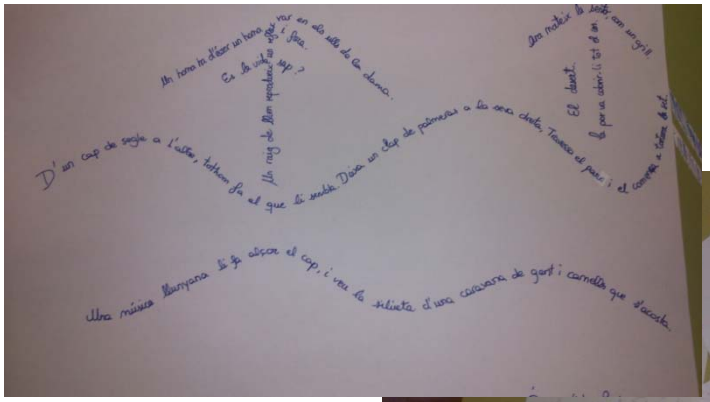

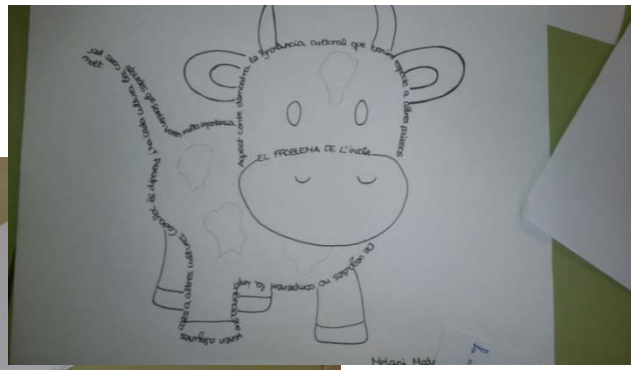

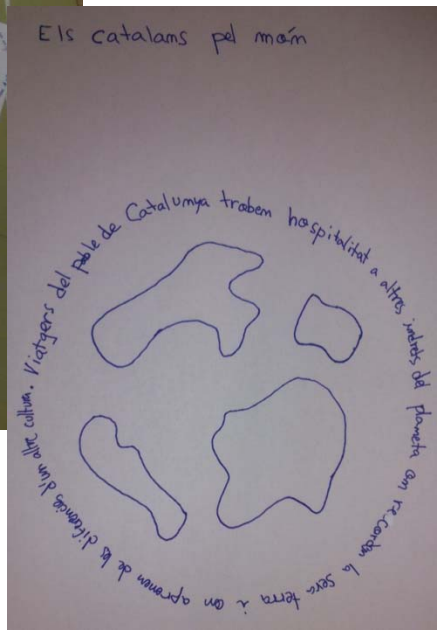

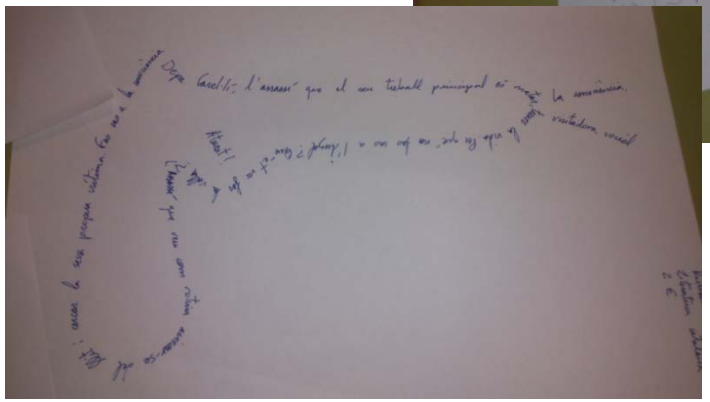

EL CONTE CALDERSIÀ

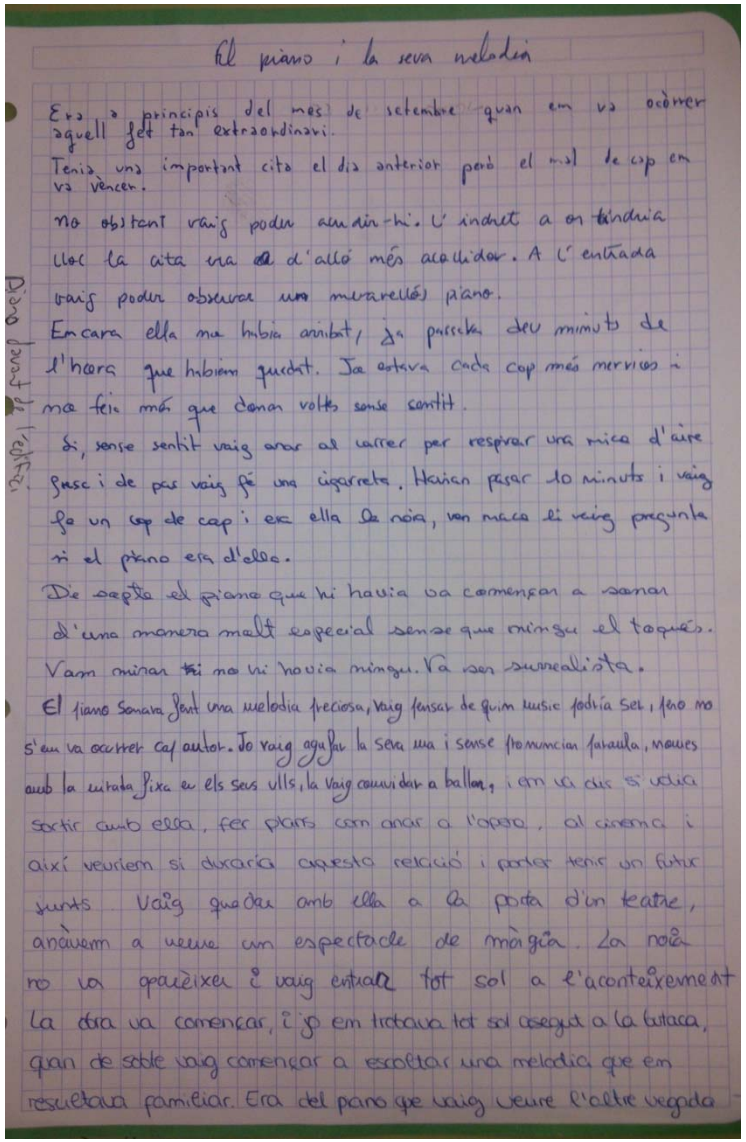

El piano i la seva melodia

Era a principis del mes de setembre quan em va ocórrer aquell fet tan extraordinari.
Tenia una important cita el dia anterior però el mal de cap em va vèncer.
No obstant vaig poder assistir-hi. L'indret a on tindria lloc la cita era a d'allò més acollidor. A l'entrada vaig poder observar un meravellós piano.
Encara ella no havia arribat, ja passava deu minuts de l'hora que habíem quedat. Ja estava cada cop més nerviosa i no feia més que donar voltes sense sentit.
Si, sense sentir vaig anar al carrer per respirar una mica d'aire fresc i de pas vaig fer una cigarreta. Havien passat 10 minuts i vaig fer un cop de cap i era ella la noia, van mirar-se i vaig preguntar si el piano era d'ella.
Des d'aquí el piano que hi havia va començar a sonar d'una manera molt especial sense que ningú el toqués. Vam mirar-hi no hi havia ningú. Va ser surrealista.
El piano sonava fent una melodia preciosa, vaig pensar de quin music podria ser, però no s'em va ocórrer cap autor. Jo vaig agafar la seva mà i sense pronunciar paraula, movies amb la mirada fixa en els seus ulls, la vaig convidar a ballar, i em va dir si volia sortir amb ella, fer plans com anar a l'opera, al cinema i així veuriem si duraria aquesta relació i poder tenir un futur junts. Vaig quedar amb ella a la porta d'un teatre, anàvem a veure un espectacle de màgia. La noia no va aparèixer i vaig entrar tot sol a l'aconteixement. La obra va començar, i jo em trobava tot sol assegut a la butaca, quan de sobte vaig començar a escoltar una melodia que em resultava familiar. Era del piano que vaig veure l'altre vegada

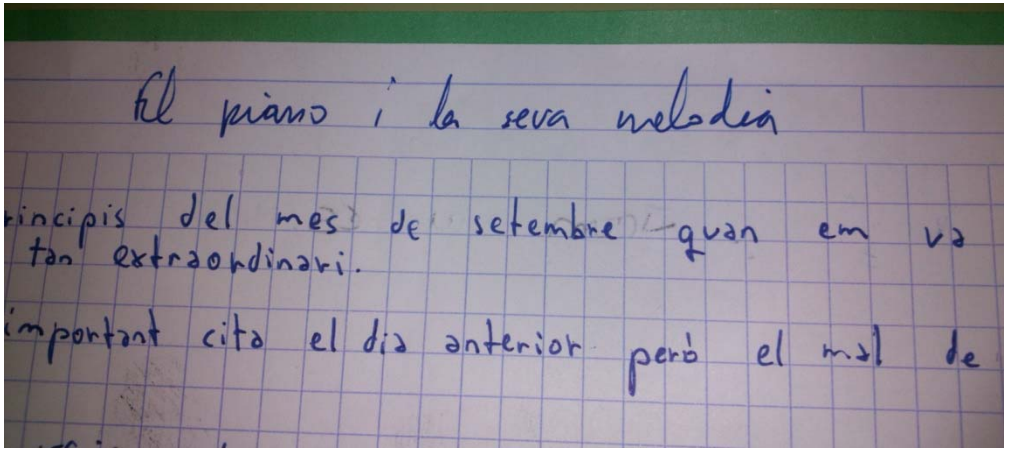

El piano i la seva melodia

incipis del mes de setembre quan em va
tan extraordinari.
important cita el dia anterior però el mal de

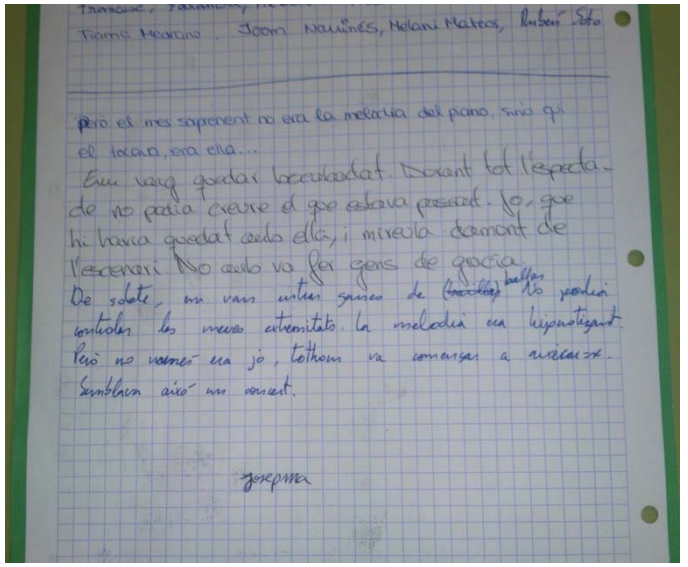

però el mes sapient no era la melodia del piano, sinó qui el tocava, era ella...
Em vaig quedar bocabadat. Durant tot l'espectacle no podia creure el que estava passant. Jo, que hi havia quedat amb ella, i mireula damunt de l'escenari. No acabo va fer gens de gràcia.
De sobte, un vaig entrar gairebé de ~~bracet~~ bullas. No podia controlar les meves emocions. La melodia era hipnotitzant. Però no només era jo, tothom va començar a aixecar-se. Semblava allò un concert.

Josepma

REINVENCIÓ D'UN CONTE

.*Els catalans pel món* → *El ball de la mort*

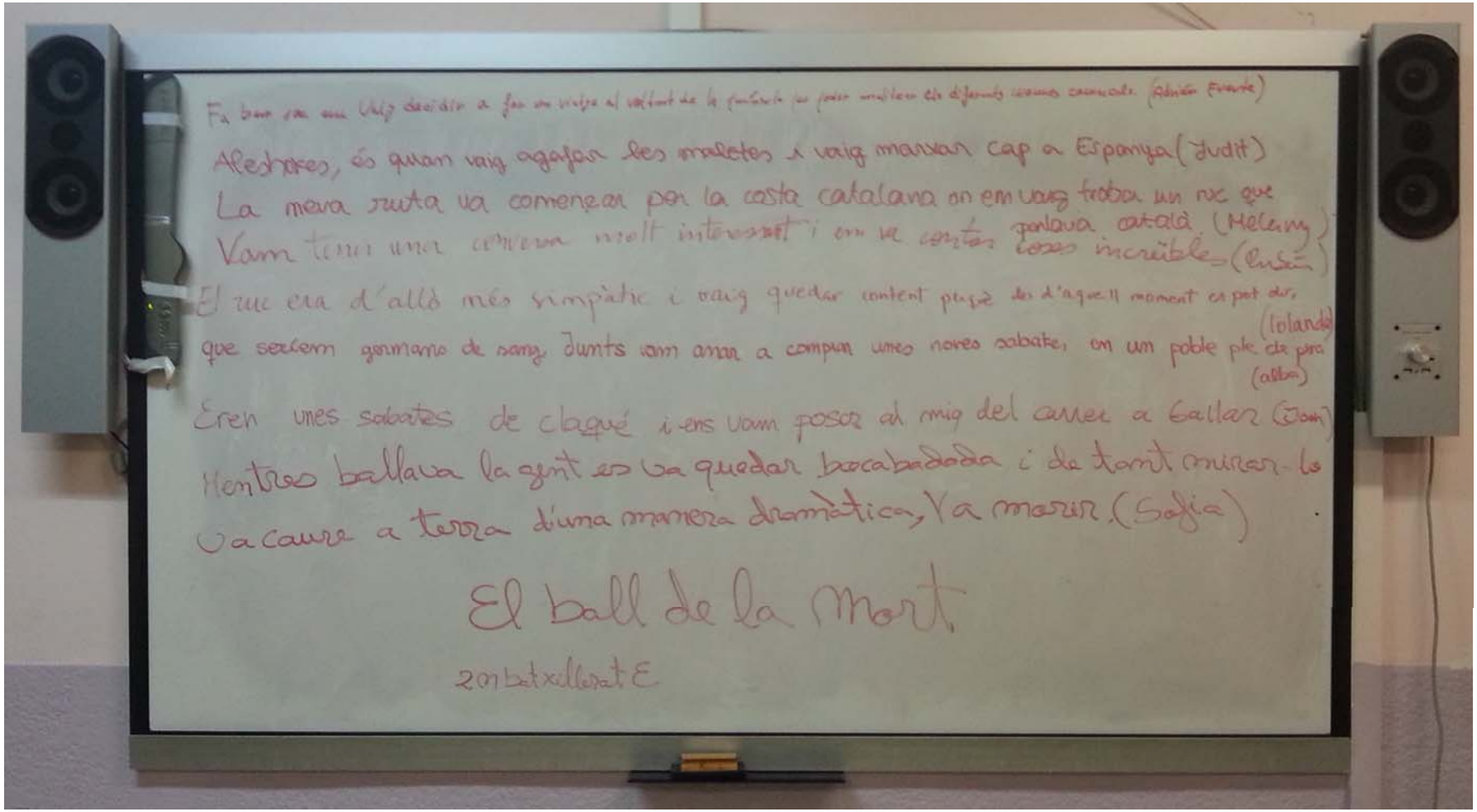

EL BLOG

http://llengilitcat.blogspot.com.es/2012/11/croni

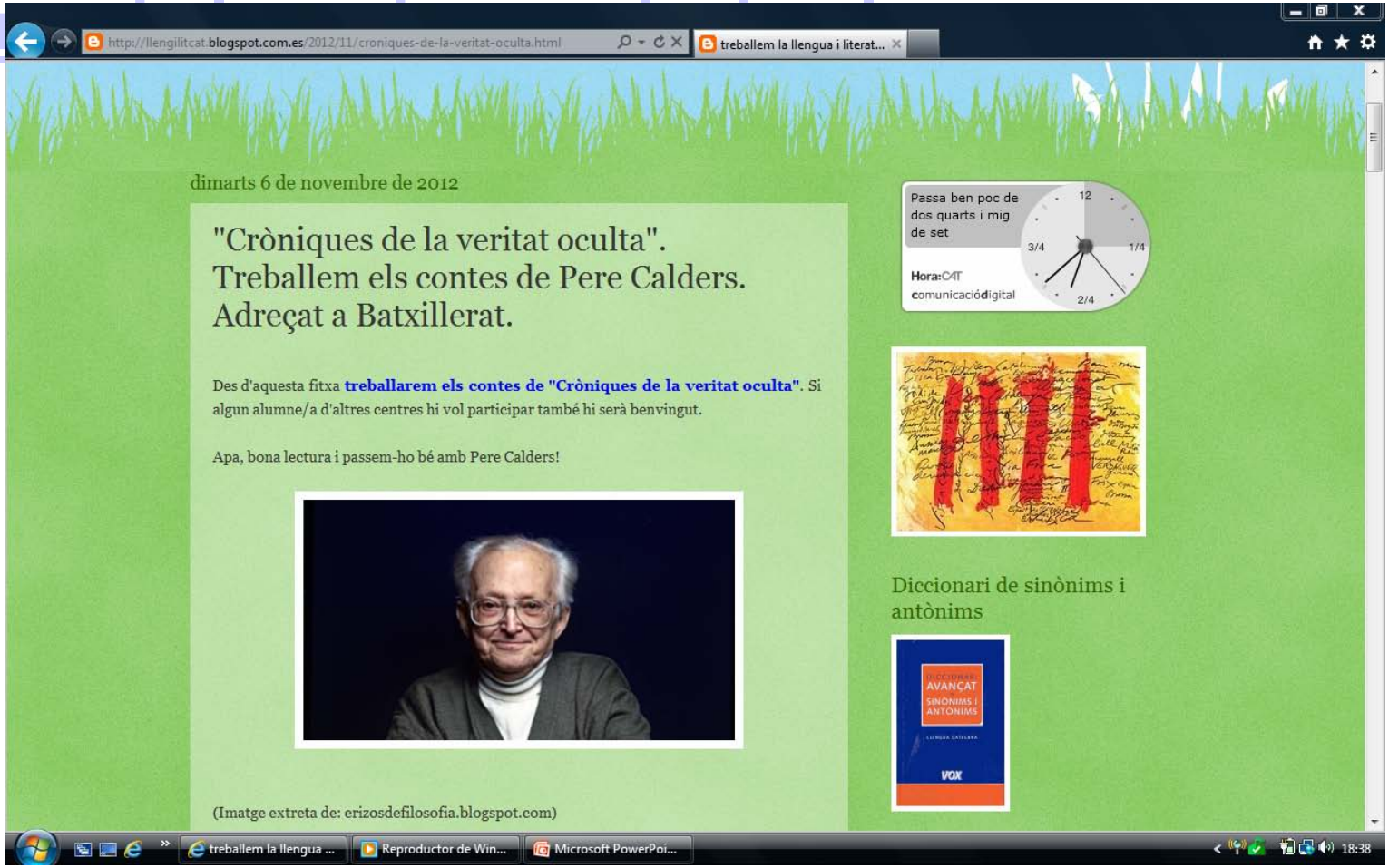

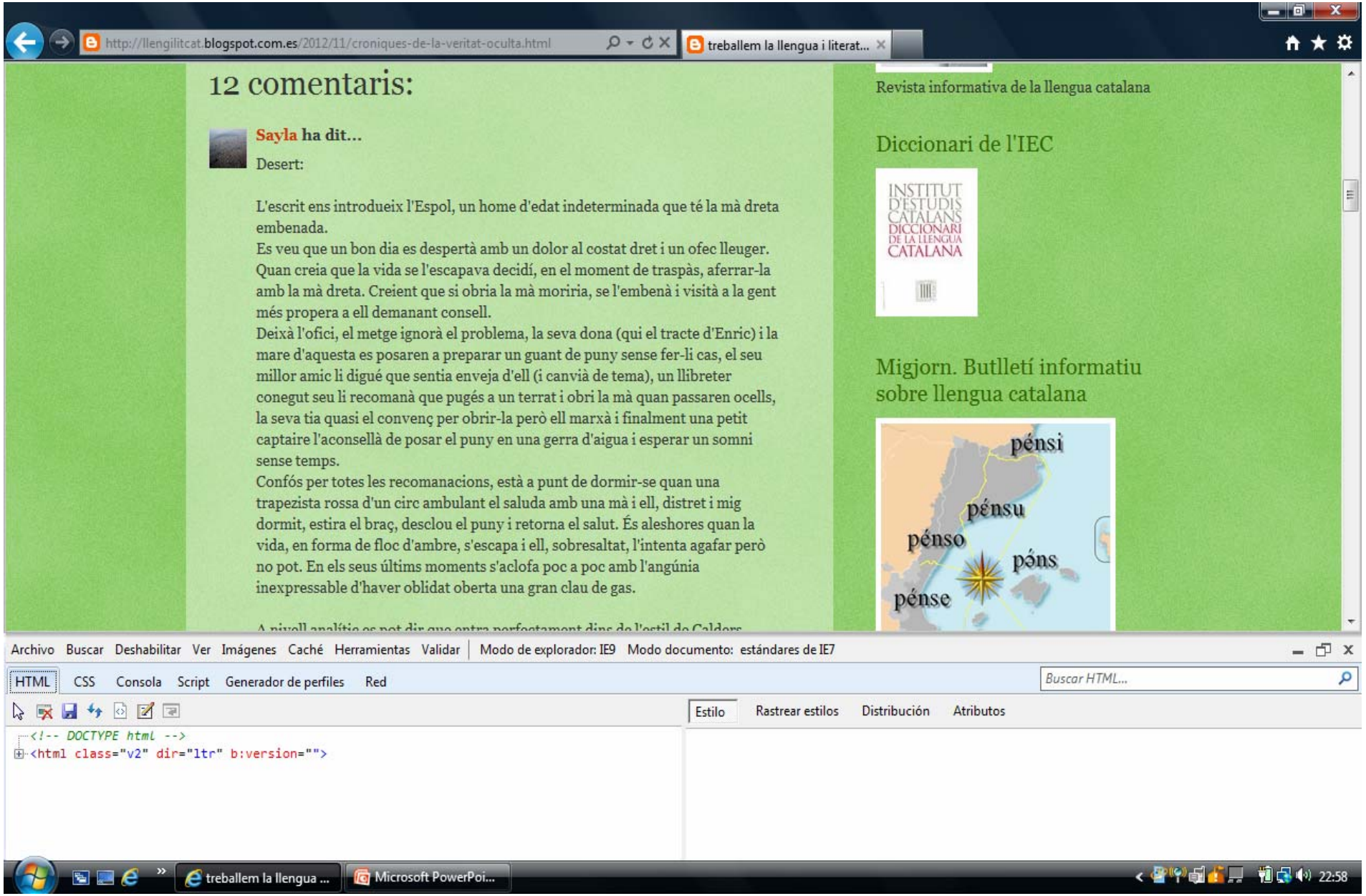
http://llengilitcat.blogspot.com.es/2012/11/croniques-de-la-veritat-oculta.html
treballem la llengua i literat...
12 comentaris:
Sayla ha dit...
Desert:
L'escrit ens introdueix l'Espol, un home d'edat indeterminada que té la mà dreta embenada.
Es veu que un bon dia es despertà amb un dolor al costat dret i un ofec lleuger. Quan creia que la vida se l'escapava decidí, en el moment de traspàs, aferrar-la amb la mà dreta. Creient que si obria la mà moriria, se l'embenà i visità a la gent més propera a ell demanant consell.
Deixà l'ofici, el metge ignorà el problema, la seva dona (qui el tracte d'Enric) i la mare d'aquesta es posaren a preparar un guant de puny sense fer-li cas, el seu millor amic li digué que sentia enveja d'ell (i canvià de tema), un llibreter conegut seu li recomanà que pugés a un terrat i obri la mà quan passaren ocells, la seva tia quasi el convenç per obrir-la però ell marxà i finalment una petit captaire l'aconsellà de posar el puny en una gerra d'aigua i esperar un somni sense temps.
Confós per totes les recomanacions, està a punt de dormir-se quan una trapezista rossa d'un circ ambulant el saluda amb una mà i ell, distret i mig dormit, estira el braç, desclou el puny i retorna el salut. És aleshores quan la vida, en forma de floc d'ambre, s'escapa i ell, sobresaltat, l'intenta agafar però no pot. En els seus últims moments s'aclofa poc a poc amb l'angúnia inexpressable d'haver oblidat oberta una gran clau de gas.
Revista informativa de la llengua catalana
Diccionari de l'IEC
INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS
DICCIONARI DE LA LLENGUA CATALANA
Migjorn. Butlletí informatiu sobre llengua catalana
pénsi
pénsu
pénso
páns
pénse
Archivo Buscar Deshabilitar Ver Imágenes Caché Herramientas Validar Modo de explorador: IE9 Modo documento: estándares de IE7
HTML CSS Consola Script Generador de perfiles Red
Buscar HTML...
Estilo Rastrear estilos Distribución Atributos
<!-- DOCTYPE html -->
<html class="v2" dir="ltr" b:version="">
treballem la llengua ...
Microsoft PowerPoi...
22:58

Fragments caldersians

."El dia en el qual la seva vida sofrí el canvi no havia estat anunciat en cap aspecte". (*El desert*, pàg. 43)

."Fa més de cinc anys que m'hauria d'haver mort, i sé totes les històries". (*La ratlla i el desig*, pàg. 52)

."La teulada…Però no la descriuré tota perquè cadascú podria treure de les meves paraules una impressió diferent". (*La ratlla i el desig*, pàg. 53)

."Sofia, en virtut de l'esforç propi de la seva edat, aconseguia enamorar-se". (*L'home i l'ofici*, pàg. 161)

.“Les memòries contenen sempre confessions doloroses, que posen a prova la sinceritat de l’autor”. (*Un crim*, pàg. 213)

.“L’home honrat, quan ha de matar, se’n dóna vergonya i cerca que la nit el tapi”. (*Un crim*, pàg. 216)

.“Llàstima que, per tal de fer més entenedora la lliçó, no hi haguéssiu deixat també una tarja de visita”. *(El principi de la saviesa,* pàg. 67)

.“I vaig decidir entrar a regatejar. Cal conèixer-me com jo em conec per a adonar-se de la vidència que aquesta decisió em suposava”.

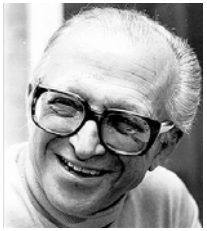

Les sensacions de l'alumnat

."Amb les activitats caldersianes ens hem divertit molt i hem après més de la figura de Pere Calders".

."L'experiència del taller ha estat molt gratificant, ja que hem treballat en grup i ha estat divertit".

."M'ha agradat bastant, mai havia fet cap classe d'aquesta manera".

."Hem conegut més a Calders, un escriptor molt versàtil i que barrejava realitat i ficció. Ho hem fet d'una manera dinàmica i divertida".

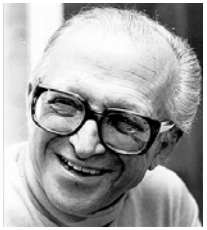

Conclusions

.L'alumnat ha conegut millor l'univers contístic de Pere Calders.

.Ha estat un plaer llegir i treballar a l'aula uns contes que ens han fet somriure.

.El taller literari ha estat una bona proposta per treballar els contes amb originalitat.

“…no he estat mai un escriptor professional… això et dóna un sentiment de llibertat, el fet de poder escriure sense pensar que depens d’un editor que te l’espera, que t’has de guanyar la vida. Que estàs lligat a un compromís. Com que jo me l’estimo molt la llibertat, apassionadament, escriure d’aquesta manera ho faig purament per un amor al llenguatge, per unes ganes d’explicar instintives i no depenc de ningú”.

Pere Calders

Crèdits

.Alumnat participant:

Melani Mateos, Sofía Rakmane, Adrián Fuente

i la resta de la classe de 2n Batxillerat nocturn

.Coordinador:

Josep Maria Corretger

Cançons de la veritat oculta -- 100 anys de Pere Calders (Judit Neddermann)(2012).mp3